

(כל הזכויות שמורות)

אל תהיה בטוח כי המפלגה הקומוניסטית תצליח להשיג תלט שלטון מוחלט בעיראק. אמנם, צפויה בעתיד הקרוב התגברות ניכרת של השפעתם, כאשר ייכנע עבד אל-כרים קאסם לדרישתם ויימנה שרים קומוניסטיים בממשלתו. אולם צעד זה יגרור אחריו מאבק חריף בין הקומוניסטים לבין המפלגה השנייה התומכת כיום בשלטון, המפלגה הדמוקרטית הלאומית של קאמל צ'אדצ'י. הגורם העיקרי המונע בינתיים התנגשות גלויה בין שתי מפלגות אלה היא דרישתו של קאסם לשמור על אחדות, מול התקפותיה של קהיר.

צפויים הילופריגברא בראש אחד השירותים הממלכתיים. העיתון זמן קצר אחרי יום העצמאות הקרוב.

בחדרי-חדרים מדברים על הצעה סודית של מפא"י למפלגה הפרוגרסיבית, לקראת הבחירות לראשות עיריית תל-אביב. אם מפא"י לא תצליח לגייס אחד ממנהיגי המעולים ביותר כמועמד לתפקיד זה, יציעו הפרוגרסיבים את ישראל רוקח כמועמד על-מפלגתי. מפא"י תצטרף בפומבי להצעה זו, בהסכמה כי האינטרס הכללי הוא שהנייה לתמוך במועמד בלתי-מפלגתי.

כראי לך להתעניין ברכישת מקלט טלביזיה בקרוב. תוך חודשים מספר תוכל בישראל, לקלוט שידורי טלביזיה מכמה תחנות, ללא תשלום כלל ששוא. בקפריסין ובבלנון עומדים להשלים בנין שתי תחנות טלביזיה בעלות טווח שידור גדול. כמו כן מתכננים גם ירדן ומצרים הקמת משדרי טלביזיה, הירדנים בעזרת הבריטים והמצרים בעזרת ציוד סובייטי. תוך שש

העם המזת המיותר

הידיעה המזורה נמסרה לציבור בתרועת נצחון של כטילים: קבוצה של עיתורים וכתה לטוול מאורגן לפיסגת המצדה, שם הוסבר לה הנוף ותולדות המקום.

לולא היה המדובר במוכיגורל, היה הן קורא יכול להתפרץ בצחוק: העלאת העיור רים למקום שכל יופיו בנוף הנהדר המשי תרע לרגלי המשקיף, היא שיא של אבסורד פרכסי.

אולם היה צד נוסף לתעלול ציבורי זה. העלאת עיתורים בשביל המסוכן ביותר במי דינה, היא כמעט בגור נסיון לרצח. אבן מתדרדרת במדרון המצדה עלולה להרוג אדם. העיתורים לא יכלו לראות את האבנים שלפני רגליהם, לא יכלו גם להיזהר מפני אבנים נופלות, יכלו בנקל ליפול בעצמם לתוך התהום.

אילו קרה אסון באותו טוול, היתה מר קמת ועדת-חקירה. אחרי הלחיה מפוארת והספרים נרגשים היתה הועדה מפרסמת הוראה שלהבא אסור להעלות עיתורים למי רומי המצדה. בזה היה הענין מסתיים — עד לאסון הבא.

רשימת ההפקרות. טוול העיתורים

לפחות בקטע אחד של החקירה הועלתה ההשערה כי השניים נטלו על-ידי יריות הכריהם, שירו מסביבם כדי לקרוא להם. פרשה זו שמה את הדגש על נוהל נפסד.

כל אדם בישראל יכול לקבל בתחנת-משטרה נשק, מבלי שתיבדק מידת אחריותו, או אפילו כושרו להשתמש בנשק. למעשה יכול גם פושע מועד להיכנס למשטרה, לקבל רובה ולבצע בו את זממו.

יהיו פרטי המקרה עצמו כאשר יהיו, ברור דבר אחד — מתן רובים ותת-מקלעים בידי צעירים עוברי-אורה, ביניהם אנשים שמה זמן-קצר לא החזיקו נשק בידיהם, מי עורר את הפיתוי הממדי "להשתייך" בפני הנערות ולבצע מעשי-קונדס. קריאת חברים באמצעות יריות היא רק אחד המנהגים האלה.

אין שום סיבה מדוע לא יחוייבו קבוצות מטיילים לקבל ליחי אמיתי של נוטרים שכירים, שמקצועם בכך, תמורת תשלום מתאים לקופת המדינה. כן אין סיבה לכך שסביבות מצדה יישארו ללא שמירה רצינית בעונות הטוילים ההמנימים, בהן מסתובבים אלפים בשטח. הופעת המשטרה כעבור 14 שעות היא רק שקרוריה קטנה נוספת. חוסר מערכת-קשר תקינה התמיר את המצב במקי זה, כמו ברוב שאר המקרים.

התרסקות מטוס שנקרא לעזור בחיי פושעים אחרי הרוצחים במקרה הקודם. מספר הקרבנות: שניים. העוקץ: המטוס התרסק רחוק ממקום הפשע, בחאדי שהיה מלא מטיילים עבריים, לתוכו נכנס ללא כל קשר עם התיפושים. הסיבה המשווערת: אחד משני יושבי המטוס רצה לאותת הודעה אישית לאחד המטיילים. כעבור שבוע קרה אותו הדבר במקום אחר בארץ, בקיבוץ אלומות בעמק הירדן, כאשר התרסק מטוס (ונפצעו שניים) בגלל רצונו של הטייס למסור הודעה לידידה.

קטילת מטיילת במדרון המצדה, על-ידי אבן שהתדרדרה על ראשה כתוצאה מקטטה בין שני מטיילים אחרים מעליה. גם כאן היתה הסיבה העיקרית חוסר-הזהירות הפושענית של המטיילים, חוסר כל פיקוח ושמירה במקום מסוכן והומה זה.

מותה של צעירה כתוצאה ממכת שמש, בטיול-נוער המוני בנגב. הצעירה הרי גישה ברע זמן רב לפני כן, המשיכה למי רות זאת במסעה. החובש הגיע אליה רק כעבור עשרים דקות. רק אחרי 12 שעות הצליח רץ מיוחד להגיע לשוב הקרוב להזעיק עזרה.

הקציר הכללי בחיי אדם: עשרה. הוא יכול היה להיות גם עשרים או מאה. מספר הקרבנות הוא מקרי. הגורמים לא היו מקריים כלל.

המסקנה אינה צריכה להיות היסטורית. אורחי ישראל לא יפסיקו לשוטט ברחבי מולדתם. אולם הפתרון אינו גם בהקמת ועדת-חקירה או ועדות-טישטוש ושקיעה ביציבה הבינמשרדית.

יש צורך לתקוף את הגורמים הישיריים, ולהקך בכל רחבי הארץ את נוהלי הבטיחות והאחריות. אולם עיקר הפתרון הוא בשינוי-האחירה הכללית של זילזול בחיים, של גבריות כוזבת ונבובה, של חוסר-אחריות אחילי, המתעטף באיציטלה של גבורה לא-מית.

אסונות

קציר הדמים

במשטרת באר שבע החלה התכונה עוד בסוף חודש אדר. חופש הפסח המתקרב הפנה חלק ניכר מאוכלוסייתה של ישראל דרומה. העליה העצומה בתנועה בכבישי ה-נגב הביאה עמה באורח טבעי גם עליה במספר האסונות.

בי"ב ניסן, יומיים לפני חג-הפסח, ציל-צל פעמון האזעקה לראשונה. מכונית ש-הסיעה תלמידים לבתיהם התהפכה ליד די-מונה. ארבעה נהרגו, שלושה נפצעו קשה. היה זה רק הראשון ברשרת האסונות שפקדו את מרחבי הנגב. רצח, התרסקות מטוס, מות מאבן מתדרדרת, מות ממכת שמש, באו בתדירות מיד לאחר מכן. בסוף החג הסתכם קציר-הדמים בנגב בעשרה קור-בנות מיותרים: שוע אטינגר ויצחק ליפשיץ (ראה כתבה), גרעון להמן, אביבה לובל-צייק, חנה קמחי, דינה אוריאן, יוסף טישנסקי, צבי מוסברג, יהודית ירמיאש ומירה שולמן.

גרעון חלמן (17), ליד תל-אביב. למד בבית ספר לדוגמא ועבר לחסידים. בעל מרץ רב. אהב המיד לצאת למרחב. עם פתיחת

אבל איך?

שנים לכל היותר, לפי חישובי מומחי הממשלה, תוכל לקלוט במכשיר שתרכוש גם שידורים מתחנת טלביזיה ישראלית, אלא שאז תצטרך כבר לשלם עבור כך מסים.

מיד לאחר הבחירות יפעיל קול-ישראל תכנית מיוחדת של שידורים קלים שתקביל לתכניות הרגילות של קול-ישראל. התכנית, שתופעל במלואה ב-1960, תכלול שידורי מוסיקה קלה, תכניות בידור קלות, וחדשות במשך שש שעות שידור בערב.

הממשא זמתן על איחוד שני שבועוני הקולנוע הישראליים יפתיים בכשלוון. היזמה למשא זמתן באה מצד בעליו של קולנוע, שהציע לבעלי עולם הקולנוע, איחוד של שני השבועונים בתנאים של 40% לו ו-60% לעולם הקולנוע. בעלי עולם הקולנוע, הנופץ יותר, דחו את ההצעה.

אחד המשפטים המעניינים ביותר מבחינה צבורית שיתיים בקרוב, יהיה משפט תביעת הפיצויים של דן בראמוך נגד "מעריב". אם אמנם יתקיים המשפט, ולא יבוטל בשל התפטרות הצדדים, תעמוד בו לבירור בעית יעדו של העתונאי — האם מחובתו לשרת את צבור קוראיו או את האינטרסים של העתון בו הוא עובד. תביעתו של דן, שבאה על

רקע התפטרותו ממעריב בעקבות סירוב העתון לפרסם סאטירה משלו על ספרה של יעל דייך, תוגש על ידי עורך-הדין משה דובר ממשרדו של עורך-הדין אהרון פולונסקי. אנב, ורבר מופיע במשפט על רקע דומה. המתנהל בין הארץ לקריקטוריסט יוסף בט, כשהוא מייצג דווקא את העתון.

ארגון נשים יטיל חרם על ספרה של יעל דייך, "פנים חדשות במראה". ארגון נשי מורחי החלים כבר על הסלת חרם על ספרה של יעל דייך, בטענה שהוא משמיץ את שטן הטוב של בנות ישראל. החלטה טעונה אישור של אישיות רמת-מעלה, אשר עדיין לא קראה את הספר.

היה הקדמה נאותה לשורה של אסונות ש-קרו לאחר מכן, בהם קיפחו את חייהם עשרה אזרחים תוך ימים ספורים (ראה להלן). מכל סוגי המות המתהלכים ברחבי ישראל, היה זה המות הנורא ביותר — המות המיותר.

אף לא במקרה אחד היה זה מות בלתי נמנע. בכל מקרה היה תוצאה של רשלנות וזילזול בחייהם, המגיעה לממדים של מחד-לתרוח ציבורית. הרשימה:

● התהפכות משאית עמוסת תלמידים בדרך מעין-גדי לבאר-שבע. מספר ההרוגים: ארבעה. התלמידים הוסעו אחרי חצות. כאשר עלו על המשאית, שמו כמה תלמידים לב לעייפותו של הנהג היחיד. הם ביקשו את הנועה, שישיבה על-ידו בתא-הנהג, לשעשע אותו בשירים ובשיתה, כדי שלא יירדם. למרות זאת התהפכה המכונית בצד השמאלי של הכביש.

● לפחות מודרך אחד הנהיר מראש כי יקרה אסון כזה (העולס הזה 1126). הוא לא הודי מסך אפילו לוועדת-החקירה שנתמנתה. מס קנות הועדה היו תוצאות אופייניות של חוכמה-לאחר-מעשה, סתימת חור אחד מני אלף.

● הריגת שני המטיילים לרגלי המצדה. אף שהפרשה נשארה סתומה ואין עדיין שום פתרון סביר לתעלומה (ראה כתבה), הרי

* ראה מכתבו של דובר משרד-החינוך במדור מכתבים.